

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 512/2015
04.06.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.В., због продуженог кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног В.В., адвоката Р.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К бр.553/2014 од 25.08.2014. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.22/15 од 07.04.2015. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 04.06.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.В. поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К бр.553/2014 од 25.08.2014. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.22/15 од 07.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К бр.553/2014 од 25.08.2014. године, окривљени В.В., оглашен је кривим због продуженог кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 1. у вези члана 61. КЗ, те му је изречена условна осуда, тако што је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљени за време од две године не учини ново кривично дело. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.22/15 од 07.04.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног В.В., а првостепена пресуда је потврђена.

Против обе пресуде, бранилац окривљеног В.В., адвокат Р.Ј., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са

предлогом да Врховни касациони суд укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно суђење првостепеном суду или их преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе јер кривично дело за које је осуђен није кривично дело.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу кога није обавестио о седници већа, као ни браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је наведеним правноснажним пресудама на штету окривљеног повређен кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер кривично дело за које је осуђен није кривично дело са образложењем да се у списима предмета не налазе оригинали фалсификованих службених исправа, већ само њихове неоверене фотокопије, које немају карактер исправа у смислу одредаба Кривичног законика и не могу бити предмет кривичног дела фалсификовања исправе, па самим тим ни кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом. У захтеву се истиче и то да препис репродуковане исправе нема доказну вредност јер не представља исправу у правом смислу и да то може постати само када је оверен од стране надлежног органа и када се на исти стави изјава да је у свему веран оригиналу што важи и за фотокопију исправе.

Врховни касациони суд налази да су изнети наводи захтева браниоца окривљеног неосновани, јер су у изреци првостепене пресуде назначене све чињенице и околности из којих произлазе законска обележја кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 1. у вези члана 61. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом и то да је окривљени као службено лице у службене исправе уносио неистините податке, а затим их својим потписом и службеним печатом оверавао тако што је у својству председника Комисије за служење војног рока у цивилној служби Војног одсека Крушевац, најпре самоиницијативно и без заседања наведене комисије израдио, потписао и печатом комисије оверио решења Комисије за служење војног рока у цивилној служби Војног одсека Крушевац назначених бројева, којима се оглашавају ништавним претходна важећа решења ове комисије, а затим самоиницијативно, без заседања и одлучивања наведене комисије израдио, потписао и печатом Комисије оверио решења исте Комисије назначених бројева којима су усвојени захтеви регрута за служење војног рока у Специјалној болници Рибарска бања и у свим решењима као издаваоца означио Комисију, иако је одлуке доносио самостално и самоиницијативно.

Дакле, по налажењу овог суда, из наведеног чињеничног описа јасно произлази да су предмет извршења кривичног дела оригиналне службене исправе

– решења у која је окривљени као службено лице уносио неистините податке а затим их својим потписом и службеним печатом оверавао, а не неоверене фотокопије ових службених исправа, које су искључиво коришћене приликом извођења доказа и утврђивања чињеничног стања. Поред тога, за постојање предметног кривичног дела без значаја је то што се у списима предмета налазе неоверене фотокопије, а не оригинали предметних решења, јер је суд на основу одбране окривљеног којом је потврдио да наведене фотокопије решења верно одражавају садржај оригиналних решења која су била предмет његових радњи и која су наведена у оптужном акту и осталих изведених доказа утврдио да се у радњама окривљеног стичу сва законска обележја продуженог кривичног дела фалсификовања службене исправе из члана 357. став 1. у вези члана 61. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом.

Стога су по оцени овога суда неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног да је побијаним правноснажним пресудама на штету окривљеног повређен Кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Питање доказне вредности неоверених фотокопија наведених службених исправа је у домену оцене доказа и утврђивања чињеничног стања што не може бити предмет испитивања по овом ванредном правном леку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.**